

[Oluf Pedersen.]

saa er det ganske urimeligt, at man, med samme Pris paa Kornet og en langt højere Pris paa Brød, alligevel skal give Tilskud fra Kornfonden.

Den Afgift, der paalignes, skal gaa ind i en Fond, og denne Fond skal fordeles først efter Jordværdien, dog højst 10 000 Kr. pr. Ejendom, og dernæst efter Produktionen af Grovfoder. Der staar ikke i Forslaget noget om, hvor stor en Part af Kornfonden der skal reguleres efter hver af disse Metoder; det vilde dog ellers være naturligt, om Rigsdagen kom til at træffe Afgørelse i saa Henseende fremfor, at det overlades til Ministeren i Forbindelse med Landbrugsraadet. Dernæst er Forholdet det, at Grundskylden ikke dur som Fordelingsgrundlag, hverken her eller naar det gælder Fordelingen af Svinekortene. Bl. a. er det jo saaledes, at naar en Mand har opdyrket daarlig Jord, Hedejord, har han Ret til at faa Fradrag i sin Jordværdi, inden der skal betales Grundskyld, og nu kommer man altsaa her og drager fra, saaledes at hvis en Mand har faaet Fradrag for arbejds-skabte Værdier, skal han heller ikke have nogen Andel i denne Fond. Grundskylden egner sig til at betale efter, men egner sig afgjort ikke til at dele ud efter; det burde man vide.

Saa hedder det, og det var det, det ærede Medlem Hr. Kyed var saa glad ved, at man skal fordele en Del efter Produktionen af Grovfoder. Man kunde jo nok spørge, dels hvorfor det ikke er de kornkøbende Landmænd alene, som skal have Andel i Puljen, men dernæst, hvordan man vil dele det ud efter Produktionen af Grovfoder. Er det Mening, at man vil undersøge denne for den enkelte Landmand, eller hvad er Metoden? der maa jo være en brugbar Metode, som giver Udtryk for Produktionen af Grovfoder, saa det ikke bliver noget rent tilfældigt, man faar lavet. Det er i Forslaget lavet saaledes, at de, der har Avlscentre af Høns eller er med i Konkurrence, det vil sige de særlig dygtige Hønselere, de, der kan faa mest ud af det, skal have Andel i Puljen, og jeg vil indrømme, det er berettiget, at disse Mennesker skal have Andel i Puljen; men alle de Hønselere, som har daarlige Vilkaar, har selvfølgelig samme Ret til Andel i denne Pulje som de, der har Avlscentre. Der er ikke paa nogen Maade noget Retsgrundlag for en Særstilling for disse Folk.

For Retsforbundet er det lige til, at vi gaar imod dette Lovforslag. Vi er imod Planøkonomien, vi tror ikke paa Statens

Evne til at regulere, og vi anerkender heller ikke dens Ret til det. Dette Forslag er efter vor Opfattelse det uhyggeligste, vi endnu har set. Det er i Strid med dansk Landbrugs stolte Traditioner. Det er et Forsøg paa at lade Husmænd og Gaardmænd skatte til Herremændene. Det er uberettiget og stridende imod Arbejds- og Erhvervsfriheden. Men det er endnu mere end dette; det er efter vor Opfattelse landsskadeligt, og det er et Forsøg paa at nedsætte Produktionen og derved skabe kunstig Hungersnød til Skade for de mange og kun til uberettiget Gavn for de faa.

Man taler om Dumping med lave Priser, som om lave Priser var en Ulykke for Køberne. Nu er Forholdet det, at i Tyskland har man indført Eksportpræmier, men hvis man vil prøve paa at undersøge det nærmere, vil man sikkert opdage, at naar Tyskland har paalignet danske Produkter en Told, saa maa de for at slippe af med deres egne give Eksportpræmier. Det ene er en naturlig Konsekvens af det andet, hvis man sætter sig ind i Varebytnings Lov. Nu er det rigtigt, at man i Udlandet har lavet en Række Foranstaltninger, og Begrundelsen for alle de Ordninger, man laver herhjemme, er, at vi skal lave Modforanstaltninger overfor Udlandet. Men man maa være klar over, at naar Udlandet laver Told, saa mindsker det vor Eksport, men det mindsker ogsaa Udlandets egen Import her til Landet, men naar vi laver det, som de Herrer vil kalde Modforanstaltninger og indfører Told, saa bevirker det en mindre Indførsel fra Udlandet hertil, men svækker i ganske samme Grad vor Eksport til de andre Lande.

Det, som man kalder for Modforanstaltninger, er ikke *Modforanstaltninger*, men det er *Medforanstaltninger*, som yderligere øger Krisen. Det er nogenlunde det samme, som hvis en Mand ved et Uheld, fordi han bar sig klodset ad, kom til at hugge et Par Fingre af sig selv, og saa hans Naboer vilde sige: ja, naar han har faaet nedsat sin Arbejdsevne, maa vi ogsaa nedsætte vor, og de saa vilde gøre det samme.

Hvis man i Stedet for at gaa den Vej, man er inde paa med dette Forslag, i Stedet for at øge Tolden, vilde gaa den Vej, som det ærede Medlem Hr. Gregersen var inde paa i Gaar, at fjerne Tolden, saa havde vi Mulighed for at faa den økonomiske Tilpasning, som for dansk Landbrug ikke betød, at man flyttede fra den ene Landmand til den anden, men som betød en virkelig Lettelse for dansk Landbrug til Gavn for Landmændene og for hele det fælles Sam-